

† MITROPOLITUL IOSIF

SCRISOARE PASTORALĂ

LA ÎNVIEREA DOMNULUI

2026

**TEMELIA VIEȚII CELEI NOI – ÎNVIEREA LUI
HRISTOS!**

CĂTRE TOT CLERUL, CINUL MONAHAL
ȘI POPORUL DREPTSLĂVITOR DIN
ARHIEPISCOPIA EUROPEI OCCIDENTALE

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

„Cel care pătrunde în taina Învierii învață
și scopul pentru care Dumnezeu a creat
toate lucrurile la început și în veșnicie.”

Sfântul Maxim Mărturisitorul, Ambigua

Preacuvioși și Preacucernici Părinți,
Preacuvioase Maici,
Iubiți frați și surori în Domnul,
Hristos a înviat!

La temelia credinței noastre creștine nu stă o idee, nici o morală, nici o simplă tradiție, ci un fapt: Învierea Domnului nostru Iisus Hristos. Sfântul Apostol Pavel ne spune limpede: „*Dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este propovăduirea noastră, zadarnică și credința voastră*” (I Corinteni 15, 14). Dar Hristos a înviat! Iar această realitate schimbă nu doar istoria, ci și viața fiecăruia dintre noi. Învierea nu este doar un eveniment din trecut, ci este începutul unei vieți noi. Prin ea, Dumnezeu nu doar că ne descoperă puterea Sa, ci ne deschide calea către o nouă viață, pe care nu ne-o impune, ci ne-o propune. „*Dacă este cineva în Hristos, este făptură nouă; cele vechi au trecut, iată toate acum s-au făcut noi*” (II Corinteni 5, 17).

Trăim - poate fără să ne dăm seama întru totul, cauza fiind uitarea - sub umbra fricii de moarte. Toate neliniștile noastre, toate acumulările, toate luptele interioare sunt, în adânc, legate de această frică. Dar Învierea lui Hristos vine tocmai să răspundă acestei frici fundamentale. „*Eu sunt Învierea și Viața; cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi*” – spune Domnul Hristos (Ioan 11, 25). Prin aceasta, moartea nu mai este un zid, ci o ușă; nu mai este un sfârșit, ci o trecere, paștele nostru. Sfântul Ioan Gură de Aur exprimă această realitate cu o putere extraordinară: „*Nimeni să nu se teamă de moarte, că ne-a izbăvit pe noi moartea Mântuitorului*” (Cuvânt de învățătură la Sfintele Paști). În lumina Învierii, moartea nu mai este stăpână, ci este biruită. Dar Învierea nu privește doar sfârșitul vieții noastre, ci și prezentul. Ea începe aici, în inima noastră. De câte ori nu ne simțim apăsați de greutate, de păcate, de eșecuri? De câte ori nu simțim că nu mai avem putere să mergem mai departe? În aceste momente, Învierea devine realitate vie: Dumnezeu ne ridică. Sfântul Atanasie cel Mare spune: „*Dumnezeu S-a făcut om pentru ca omul să devină dumnezeu după har*” (Despre Întruparea Cuvântului, cap 9, – Sources Chrétiennes 199, Paris, Cerf 1973, p. 458). Aceasta înseamnă că viața noastră este chemată la schimbare, adică la înnoire, la luminare, la transfigurare. Înnoirea a pus-o Domnul tot în puterea noastră, prin Apostoli, iar mai apoi prin episcop și preot. Ea devine reală prin iertarea păcatelor în Taina Spovedaniei, dublată de Taina Sfintei Împărtășanii cu Trupul și Sângele Lui, care ne fac părtași Învierii Lui și iubirii Lui pentru noi dusă până la răstignirea pe Cruce și moarte, prin care El ne înnoiește neîncetat.

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

Învierea este, așadar, temelia unei vieți noi – o viață în care omul nu mai trăiește doar pentru sine, ci în comuniune cu Dumnezeu și cu aproapele.

Iubiți credincioși,

Și totuși, de multe ori, nu trăim această realitate. Ne comportăm ca și cum Hristos nu ar fi înviat. Ne lăsăm copleșiți de frică, de deznădejde, de griji. Evanghelia ne oferă o imagine foarte sugestivă: ucenicii Luca și Cleopa merg spre Emaus, triști și dezamăgiți, iar Hristos este lângă ei, dar ei nu-L recunosc (*Luca 24, 13-35*). Aceasta reflectă și o stare în care noi ne găsim adesea și chiar rămânem în ea cu bună-știință, pentru că uneori nu vrem să Îl vedem, să Îl primim, să Îl înțelegem. Hristos este prezent în viața noastră, dar ochii noștri sunt închiși. De ce nu-L vedem? Pentru că așteptările noastre sunt greșite. Îl vrem pe Dumnezeu după măsura noastră, nu după adevărul Lui. Sfântul Grigorie de Nazianz spune că Dumnezeu Se descoperă „pe măsura curăției noastre” (*Cuvântarea 27, Despre Teologie, 3*, în: *Sources Chrétiennes 250*, Paris, Cerf 1978). Cu alte cuvinte, problema nu este că Dumnezeu nu Se arată, ci că noi nu suntem pregătiți să-L vedem. De aceea, avem nevoie de luminare. Iar această luminare vine prin Cuvântul lui Dumnezeu în care trebuie să stăruim prin citirea Evangheliei. „Scriptura este ușa, iar cheia este tot Scriptura” – ne spune Sf Simeon Noul Teolog (*Cateheze I, Filocalia vol 6*, Buc. 1977). Prin citirea și trăirea Scripturii, inima noastră începe să ardă, așa cum ardeau inimile ucenicilor pe drumul Emausului.

Iubiți frați și surori,

Lumea în care trăim ne propune o cu totul altă logică: logica fricii, a puterii, a competiției. O lume în care omul este adesea definit prin ceea ce are, nu prin ceea ce este. Dar Hristos ne arată o altă cale. El nu biruiește prin forță, ci prin iubire. Nu domină, ci Se jertfește.

Familia astăzi – pastoralei căreia Biserica noastră i-a dedicat acest an, spre a putea aprofunda locul ei în Biserică și societate, pe care Dumnezeu îl vrea pentru ea – este greu încercată din toate părțile, dar mai ales din interior, prin neputințele care se manifestă tot mai mult în sânul ei, din partea soțului, soției și mai apoi a copiilor: egoismul, dorința de dominare, superficialitatea în educație, lipsa de sens, adesea diminuarea iubirii dintre soți, frica de a se angaja pe termen lung în viața de familie pentru cei care ezită în a se căsători și a primi Taina Cununiei în Biserică, și altele. Sfântul Maxim Mărturisitorul spune că iubirea este puterea care unește toate lucrurile (*Capete despre dragoste, I, 1, Filocalia vol 2*, Buc. 1947). De această iubire ne face parte Domnul Hristos. Ea se vede și se înțelege pe Cruce și se împlinește în Înviere, împărțându-se nouă prin venirea Duhului Sfânt, Cel ce toate ale lui Hristos ni le descoperă și ni le tâlcuiește. În lumina Învierii, prin lucrarea Duhului Sfânt în inima noastră, privind spre Hristos, înțelegem că adevărata putere nu este stăpânirea, ci dăruirea. Nu egoismul, ci iubirea. Nu iubirea de putere, ci puterea iubirii.

Învierea lui Hristos este temelia vieții celei noi, pentru că Duhul Sfânt Însuși, Cel ce aduce mărturie pentru Hristos și ne învață toate (cf Ioan 15, 26), ne oferă o altă perspectivă asupra lumii și voci lui Dumnezeu pentru tot omul, arătată în Fiul Său. Nu mai trăim doar pentru această lume, ci pentru Împărăția lui Dumnezeu. „*Cetatea noastră este în ceruri*” – ne spune Sfântul Apostol

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

Pavel (*Filipeni 3, 20*). Aceasta nu înseamnă că fugim de lume, ci că trăim în lume cu un alt sens, cu o altă lumină. Înseamnă că putem ierta, chiar când este greu. Că putem iubi, chiar când nu suntem iubiți. Că putem avea nădejde, chiar și în suferință. Pentru că știm că moartea nu are ultimul cuvânt. „*Vrăjmașul cel din urmă care va fi nimic este moartea*” (*I Corinteni 15, 26*). Aceasta este credința noastră. Aceasta este puterea noastră.

Iubiți credincioși,

Suntem chemați nu doar să spunem „Hristos a înviat”, ci să arătăm prin viața noastră că Hristos este viu. Să devenim oameni ai Învierii: adică oameni ai luminii, ai păcii – în contextul în care războaiele bat la ușile noastre, ai iertării, ai iubirii. Să lăsăm ca lumina Învierii – primită în Tainele Bisericii, și mai ales în cele ale Spovedaniei sau împăcării cu Dumnezeu și cu semenii, și cea a Sfintei Împărtășanii cu Trupul și Sângele Domnului, care este Paștele nostru cel adevărat – să pătrundă în sufletele noastre, să ne vindece rănilor, să ne ridice din căderi, să ne dea puterea de a începe să mergem iar și iar, fără a ne descuraja, pe calea arătată de Hristos care duce la mântuire. Și atunci, viața noastră întreagă va deveni o mărturie. O mărturie că moartea a fost biruită! Că întunericul a fost învins! Că Hristos este viu! Și, cu această credință, cu această bucurie și cu această nădejde, să mărturisim din toată inima, adevărul mântuitor:

Hristos a înviat!

Adevărat a înviat!

† Iosif,
Arhiepiscop al Europei Occidentale
și Mitropolit al Europei Occidentale și Meridionale

Învierea Domnului 2026